

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Srednjobosanski Kanton/Kanton Središnja Bosna
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 46 0 K 080474 21 Kž
Novi Travnik, 16.06.2021. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca: Darmina Avdić, kao predsjednika vijeća, Zuhdije Ćosić i Lazarele Porić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Mironije Jozak, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih M. M. i M. M.1 zbog krivičnog djela Oštećenja tuđe stvari iz člana 293. stav 1. u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, radi donošenja odluke po žalbi kantonalnog tužioca u Travniku broj T06 0 KTŽ 0022541 21 od 17.02.2021.godine, izjavljene protiv presude Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 K 080474 19 K od 21.12.2020. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 16.06.2021.godine donio je sljedeću

PRESUDU

Žalba kantonalnog tužioca u Travniku odbija se kao neosnovana i potvrđuje se presuda Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 K 080474 19 K od 21.12.2020. godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 K 080474 19 K od 21.12.2020. godine, po članu 299. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem dijelu: ZKP FBiH), oslobođeni su od optužbe M. M. i M. M.1, zbog krivičnog djela Oštećenja tuđe stvari iz člana 293. stav 1. u vezi sa članom 31. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem dijelu: KZ FBiH, činjenično opisano u izreci te presude. Istom presudom po članu 203. stav 1. ZKP FBiH, odlučeno da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava.

Protiv te presude, u zakonskom roku, izjavio je žalbu kantonalni tužilac u Travniku (u daljem dijelu: tužilac), koji žalbom prvostepenu presudu pobija zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da se žalba uvaži pobijana presuda preinači i da se optuženi oglase krivim i osude za navedeno krivično djelo ili da se ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak, u kojoj žalbi nije traženo da budu obaviješteni o sjednici vijeća.

Odgovor na izjavljenu žalbu podnesen je od strane branioca optuženog M. M., advokata Senada Hadžiabdić iz Bugojna, kojim su osporeni prigovori izjavljene žalbe s prijedlogom da se izjavljena žalba odbaci kao neosnovana i potvrdi pobijana presuda, u kojem je traženo da budu obaviješteni o sjednici vijeća.

Nakon što je ovaj sud na sjednici vijeća održanoj u skladu sa članom 319. stav 1., 2. i 3. ZKP FBiH, bez prisustva uredno obaviještenih stranaka i branioca, ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih prigovora, u smislu čl. 321. ZKP FBiH, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženih povrijeđen krivični zakon, odlučio je kao u izreci iz sljedećih razloga:

Nisu osnovani prigovori žalbe tužioca, upućeni pravilnosti i potpunosti činjenične osnove pobijane presude. Analizu dokaza koju je izvela pobijana presuda i zaključke koje je iz te analize izvela, ovaj sud u svemu prihvata.

Pobijajući prvostepenu presudu, iz ovog žalbenog osnova, u osnovi žalbe tužioca se ističe da je pogrešan zaključak prvostepenog suda iz pobijane presude, da nema dokaza da su optuženi M. M. i M. M.1 postupili na način na koji ih tereti optužba i time počinili krivično djelo za koje se terete, uz tvrdnju da na temelju izvedenih dokaza, proizilazi da su optuženi M. M. i M. M.1 počinili krivično djelo Oštećenja tuđe stvari iz člana 293. stav 1. u vezi sa članom 31. KZ FBiH, što proizilazi iz iskaza svjedoka M. A. koji se nalazi na svojoj parceli udaljenosti oko 30 metara i da su to mogli jedini ono uraditi jer druge osobe tu nisu bile viđene.

Međutim, pravilno prvostepeni sud, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi nakon provedenog postupka i izvođenja svih dokaza, navodi i zaključuje da svjedoci S. F., A. M., Dž. H., kao ni svjedoci E. H. i E. Š., nisu na saslušanju pred prvostepenim sudom na konkretan način potvrdili da bi upravo optuženi u svemu postupili na način na koji se teret i time počinili krivično djelo za koje se terete. Naime, svjedoci E. H. i E. Š. su ovlaštene službene osobe koje su na lice mjesta pristupile naknadno, tek poslije podnesene prijave, te su iste obavljale službene radnje. U tom pravcu oba ova svjedoka pred prvostepenim sudom su izjavila da nisu vidjeli tko je zapalio sijeno i prouzročio požar. Svjedok H. je pred prvostepenim sudom izjavio da su na licu mjesta utvrdili da je zapaljen plast M. i da je izgorio voćnjak vl.S. F., pri tom pojasnivši da on ne zna koje je zapalio sijeno, te da je samo sačinio zapisnik o uviđaju, dok su dalji rad preuzeli službenici krim. policije tj. E. Š. koji je opet pred sudom izjavio da uopće nije ni bio na licu mjesta, nego da je prikupljao izjave od svjedoka od kojih je došao do saznanja da su braća M. (M. i M.1 navedenog dana vršili utovar sijena, veći dio odvezli, a ostatak sijena koji je ostao zapalili i otišli, da bi kasnije se požar proširio suhom travom, međom i niskim rastinjem do parcele S. F. Međutim, pravilno u pobijanoj presudi, po ocjeni ovog suda, zaključuje prvostepeni sud da svjedok Š. pred tim sudom nije pojasnio od kojih svjedoka je čuo naprijed navedene tvrdnje, niti su to svjedoci koje je on saslušao u istrazi, a koji su ponovo saslušani pred prvostepenim sudom, potvrdili na način kako je to on sudu predočio, tako da sud njegovu tvrdnju da su optuženici zapalili sijeno i napustili lice mjesta, pravilno nije ocijenio vjerodostojnom, jer svjedok Š. nije bio očevidac, a nijedan svjedok koje je on saslušao u istrazi i koji su svjedočili pred sudom nije opisao slijed kritičnog događaja na način kako je svjedok Š. to ustvrdio. U tom pravcu ni izjavljena žalba ne nudi nikakva druga pojašnjenja niti nudi bilo koji konkretan dokaz.

Dakle, citirani iskazi saslušanih svjedoka optužbe, osim što ne dokazuju da su sijeno zapalili optuženi M. i M. M.1, ne dokazuju ni da je počinitelj koji je sijeno zapalio, tko god to bio, zapalio s namjerom da se takvim radnjama zapali i aronija na parceli oštećenog S. F., jer je, između lokalnog puta na kojem se nalazilo preostalo sijeno i parcele S. F., smještena parcela optuženih M. i M. M.1, pa je u takvom slučaju uistinu

nemoguće zaključiti da je osoba koja je kritične prilike eventualno zapalila preostalo sijeno to uradila upravo sa namjerom da se na taj način ošteti tuđa stvar tj. u konkretnom slučaju zasad aronije na parceli S. F., a što je i sam oštećeni zaključio u svojoj izjavi pred prvostepenim sudom. Svi izvedeni materijalni dokazi optužbe, prema stanju spisa, potvrđuju nesporne činjenice da je zapaljeno sijeno koje je ostalo na lokalnom putu i da je izgorjela parcela oštećenog S. F. i zasad aronije na njoj, ali se iz njihovog sadržaja ne može nespornim zaključiti da su sijeno zapalili na opisani način upravo optuženi M. i M. M.1. Ovakav zaključak ne dovodi u pitanje ni žalbeni prigovor u vezi svjedočenja svjedoka A. M. na kojem istrajava žalba tužioca, ali i ona sama navodi tvrdnju da je to samo pretpostavka.

Prema tome, po ocjeni ovog suda u konkretnom slučaju, pravilno je na osnovu utvrđenog činjeničnog stanja prvostepeni sud u pobijanoj presudi, zaključio da nema dokaza i da nije dokazano da su optuženi M. M. i M. M.1 učinili krivično djelo Oštećenja tuđe stvari iz člana 293. stav 1. u vezi sa članom 31. KZ FBiH, a ovo pogotovo što niti žalba, a niti opis djela nude u konkretnom slučaju saizvršilačku volju optuženih kao počinitelaca. Osim toga prvostepeni sud je vezan principom „in dubio pro reo“ po članu 3. ZKP FBiH, po kojem činjenice koje idu na teret optuženih moraju biti sa sigurnošću utvrđene za razliku od činjenica koje idu u korist optuženih, a koje se uzimaju kao utvrđene čak i onda kada su samo vjerovatne, koji je kao takav upravo pravilno primijenjen u ovom konkretnom slučaju, kao i odredbe člana 299. tačka c) ZKP FBiH na koje se poziva pobijana presuda, pa su po ocjeni ovog suda, optuženi M. M. i M. M.1, oslobođeni od optužbe, koji zaključak istaknutim žalbenim prigovorima izjavljene žalbe nije uopće doveden u sumnju, a u konkretnom se ne može ni govoriti o nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju, kada ni izjavljena žalba tužioca ne nudi nikakve nove dokaze.

Sa izloženog, a cijeneći i ostale žalbene prigovore, po članu 328. ZKP FBiH, odlučeno je kao u izreci.

Zapisničar
Mironija Jozak,s.r.

Predsjednik vijeća
Darmin Avdić,s.r.